

16 Μαρτίου 2017

Ποδόσφαιρο και ζωγραφική στις φυλακές Κορυδαλλού

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)



Μια ιδιαίτερη συζήτηση διοργάνωσαν οι παλαίμαχοι της Προοδευτικής, στις

φυλακές Κορυδαλλού ανάμεσα σε κρατούμενους, βετεράνους, ζωγράφους και μέλη της Μητρόπολης με θέμα το ποδόσφαιρο, τις τέχνες και όχι μόνο.

Στο περιθώριο των εκδηλώσεων για τα 90 χρόνια της Προοδευτικής, διοργανώθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού μια έκθεση ζωγραφικής της Προοδευτικής Νεολαίας με θέμα το ποδόσφαιρο, όπου συμμετείχαν κρατούμενοι, ζωγράφοι, παλαίμαχοι ποδοσφαιριστές, κληρικοί και κοινωνιολόγοι.

«Μπορεί το σώμα να είναι μέσα σε μία φυλακή, αλλά το πνεύμα δεν φυλακίζεται με τίποτα,» επισήμανε ο δάσκαλος ζωγραφικής στο Εικαστικό Εργαστήρι του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού, Νίκος Σημάκος. Οι κρατούμενοι απόλαυσαν τους πίνακες μεγάλων καλλιτεχνών και συνομίλησαν για περισσότερο από μία ώρα με το μέλος του Συνδέσμου Παλαίμαχων της Προοδευτικής και διοργανωτή της έκθεσης Νίκο Μάλλιαρη, τον επιφανή Έλληνα ζωγράφο Πέτρο Ζουμπουλάκη, τον Τάκη Λουκανίδη, αλλά και τους παλαίμαχους της Προοδευτικής Χρήστο Ξανθόπουλο και Γιάννη Φουράκη, τον πατέρα Ιωάννη της Μητρόπολης Νικαίας, καθώς και με τον ίδιο τον διευθυντή των φυλακών Κορυδαλλού Χριστόφορο Γιαννακόπουλο.

Παίρνοντας πρώτος το λόγο, ο Νίκος Μάλλιαρης είπε απευθυνόμενος προς τους κρατούμενους: «Πριν ένα μήνα ήρθαμε εδώ οι Παλαίμαχοι της Προοδευτικής και παίξαμε μπάλα μαζί σας, φάγαμε και 9 γκολ!» «Έχουμε δυνατή έδρα» έλαβε απάντηση από τους παρευρισκόμενους και όλοι γέλασαν. Ο Νίκος Μάλλιαρης συνέχισε: «Σήμερα ακολούθησε η έκθεση ζωγραφικής με θέμα το ποδόσφαιρο. Το ποδόσφαιρο έχει μεγάλη δύναμη, όχι μόνο στον αθλητικό κόσμο, αλλά και μέσω μεγάλων καλλιτεχνών που είναι ποδοσφαιρόφιλοι. Σημασία έχει να εκφραζόμαστε, είτε μέσα από τον αθλητισμό, είτε μέσα από τη ζωγραφική, είτε μέσα από το λόγο. Χωρίς ντροπή, όπως μπορεί και ξέρει καθένας από εμάς. Γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ και αυτό περιμένουμε από εσάς, να εκφραστείτε χωρίς ντροπή και όπως νιώθει ο καθένας».

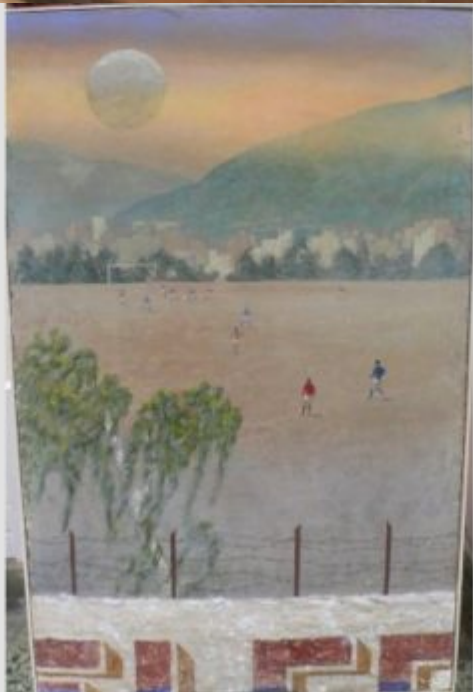
Οι κρατούμενοι έθεσαν πολλές ερωτήσεις, σχετικά με τις διαφορετικές τεχνοτροπίες των εκθεμάτων, την ιστορία της ομάδας της Προοδευτικής, το έμβλημά της (Φοίνικας), αλλά και για το δυσάρεστο φαινόμενο της βίας στα γήπεδα που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις στην εποχή μας. Κατέθεσαν, όμως και προσωπικά βιώματα και ιστορίες με επίκεντρο το ποδόσφαιρο: «Θυμάμαι παλιά υπήρχαν σε κάποιες σοκοφρέτες που είχαν χαρτάκια με ποδοσφαιριστές ομάδων. Το πιο σπάνιο χαρτάκι ήταν της Προοδευτικής και μια φορά που μου είχε πέσει ένα 20αρικο στο χέρι, είχα αγοράσει ένα κουτί σοκοφρέτες... μπας και βρω το χαρτάκι της Προοδευτικής. Τελικά, το βρήκα μέσα στο κουτί και συμπλήρωσα το άλμπουμ. Πάντοτε ήσασταν μια σπάνια ομάδα και μία πολύ αγαπητή ομάδα, να το ξέρετε,»

κατέθεσε ο Νίκος Σημάκος.

Εδώ και 20 μήνες, στις φυλακές Κορυδαλλού λειτουργεί το Εικαστικό Εργαστήρι, μία δράση της Λέσχης Ανάγνωσης. Μαθαίνουν να ζωγραφίζουν δηλαδή οι ίδιοι οι κρατούμενοι. Ο ζωγράφος Πέτρος Ζουμπουλάκης μίλησε για το πώς αποφάσισε να ασχοληθεί με το ποδόσφαιρο στα έργα του: «Τα εκτιθέμενα έργα είναι της δεκαετίας του 70 που σημαίνει ότι είχαμε δικτατορία στην Ελλάδα. Βέβαια, το ποδόσφαιρο τότε ήταν ένα είδος οπίου του λαού. Δεν ήταν μόνο η θρησκεία (κατά τον Μαρξ), ήταν και το ποδόσφαιρο. Τότε, η δικτατορία χρησιμοποιούσε το ποδόσφαιρο σαν το μακρύ χέρι για να επιβάλλει την ηρεμία, την ησυχία και να αντιπερισπάσει τις μάζες από το πολιτικό πρόβλημα. Αυτό σατίρισα εγώ, γιατί τα έργα μου σατιρίζουν το ποδόσφαιρο, δεν το υμνούν». Όσο για την απόφασή του να εκθέσει έργα του στις φυλακές Κορυδαλλού, ο Πέτρος Ζουμπουλάκης αποκάλυψε: «Όταν το είπα στο φιλικό, οικογενειακό και συναδελφικό περιβάλλον ξεπλάγησαν όταν άκουσαν πως θα εκτεθούν έργα στις φυλακές. Όταν πέρασε η πρώτη έκπληξη το υποδέχτηκαν με πολύ μεγάλη χαρά. Εξεδήλωσαν μάλιστα αρκετοί συνάδελφοί μου την πρόθεση να εκθέσουν κι εκείνοι εδώ. Αυτό με παρακίνησε πως η πολιτιστική δραστηριότητα που αναπτύσσεται μέσα στις φυλακές είναι πάρα πολύ σημαντική. Αξίζει τον κόπο να γίνονται συχνότερα τέτοιες ωσμώσεις, αμφίδρομη σχέση και της κοινωνίας με τους κρατούμενους και των κρατούμενων με την κοινωνία».

Το Εικαστικό Εργαστήρι δεν είναι η μόνο καλλιτεχνική δράση που αναπτύσσεται μέσα στις φυλακές Κορυδαλλού. Υπάρχει το Θεατρικό Εργαστήρι σε συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο και τη συνδρομή του σκηνοθέτη Στρατή Πανούριου. Συμμετέχουν 18 έγκλειστοι που ετοιμάζουν την παράσταση για τον Ιούνιο "Τρικυμία" του Σαίξπηρ, το Μουσικό Εργαστήρι σε συνεργασία με τη Μουσική Εθνική Λυρική Σκηνή με μουσικοθεραπεύτριες και μουσικολόγους να διδάσκουν κάθε Τετάρτη μία ομάδα 20 ατόμων. Την Τετάρτη, 22 Μαρτίου έχει προγραμματιστεί και η πρώτη συναυλία φυλακισμένων. Υπάρχει η ομάδα της Λέσχης Ανάγνωσης, όπου διαβάζουν βιβλία και κατά καιρούς την έχουν επισκεφθεί καταξιωμένοι συγγραφείς, αλλά και η Ομάδα Κινηματογράφου την οποία έχουν επισκεφθεί πολλοί γνωστοί σκηνοθέτες και ηθοποιοί, όπως ο Παντελής Βούλγαρης, ο οποίος έκανε δέκα μαθήματα σεναρίου. Η ευχή του Τάκη Λουκανίδη ήταν ο καλύτερος επίλογος για αυτή τη συνάντηση ανθρώπων με διαφορετικό background: «Είμαι υπέρ του ποδοσφαίρου πάντα. Καλό θα ήταν και οι άνθρωποι που διοικούν τις ομάδες να είναι πιο ανθρώπινοι, πιο σωστοί. Το ίδιο και φίλαθλοι...» Στο τέλος, έπεσε στο... τραπέζι και η πρόταση του ζωγράφου Πέτρου Ζουμπουλάκη για μία κοινή έκθεση καλλιτεχνών και κρατουμένων με θέμα το ποδόσφαιρο.







Πηγή: gazzetta.gr